Speciale Arubadag editie

AMIGOE

112E JAARGANG - ZONDAG 19 MAART 1995

Tweede katern

'Saca e Boem' grote hit met carnaval

Legt Claudius Phillips ook Nederland letterlijk plat?

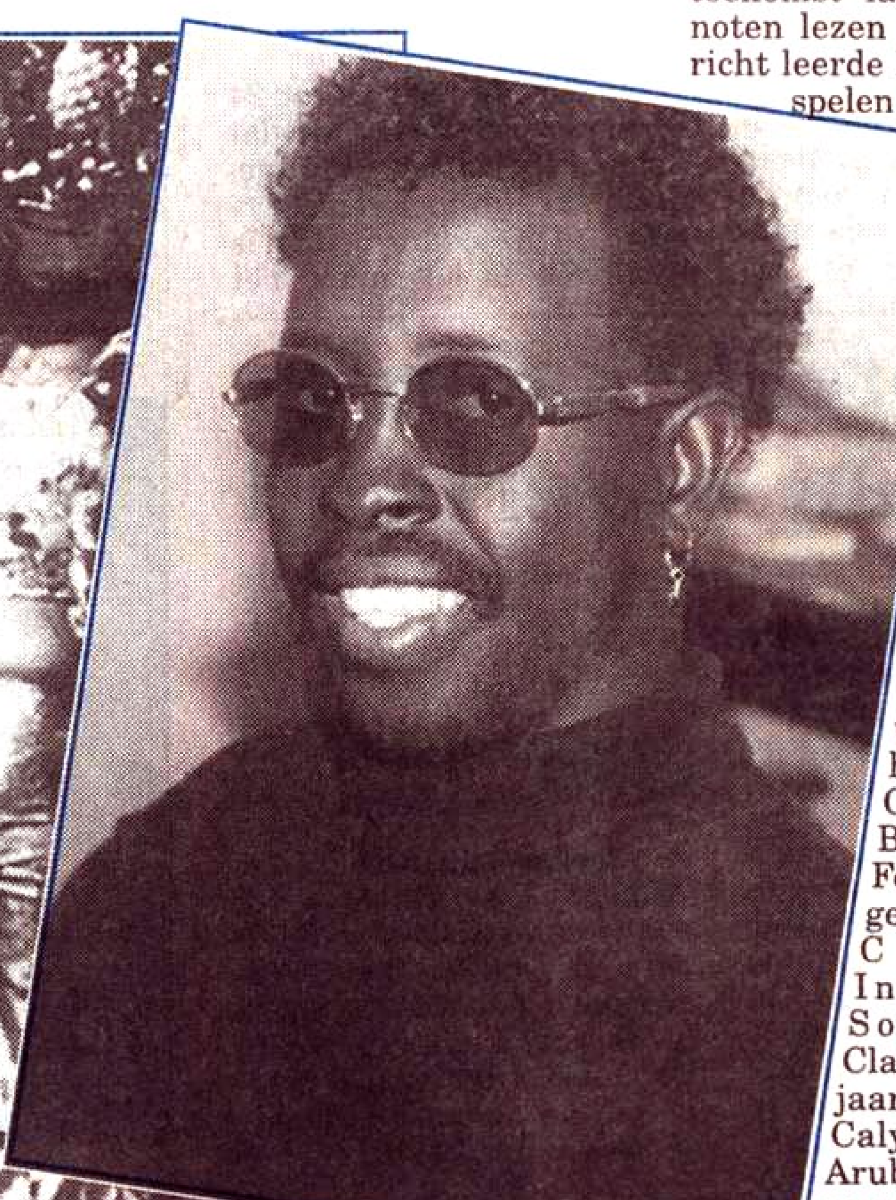

ORANJESTAD - Claudius Phillips treedt vrijdag 31 maart op in Amsterdam. Verwacht wordt dat dit optreden ook de hoofdstad van Nederland letterlijk zal platleggen. De ABC-eilanden zijn al plat gegaan: de hit *Saca e Boem* van Phillips is namelijk niet alleen een opzwepend carnavalsnummer, maar ook een opmerkelijke dans. Roept Phillips *Hit the floor*, dan wordt deze dans uitgevoerd, met twee benen en één hand op de grond. De andere hand ligt, juist ja, op de *'boem'* en deze *'boem'* gaat op en neer. Bewijs van te hebben *'geboemd'* is de opgeheven, zwartbesmeurde, vieze hand.

Saca e Boem is inmiddels ook in het Spaans uitgebracht. Daar heet het nummer *Saca Boem*; niet zoveel verschil dus, maar wel een groot continent dat met dit nummer veroverd moet worden. De eerste stap is gezet. Venevision, de Venezolaanse televisie-zender, zendt binnenkort de videoclip van Claudius uit. En dan maar afwachten. Internationale doorbraak is zijn grootste wens.

"De koning is er", wordt geroepen als Claudius Phillips de deur van het *Amigoe*-kantoor binnenstapt. Hij moet een beetje bukken, want de deur is niet voor grote mensen gemaakt. Zwart t-shirt, zwarte broek en natuurlijk zijn nieuwe, peperdure Cartier zonnebril op. Die mocht Claudius uitkiezen omdat hij Roadmarch King werd dit jaar. Hij kreeg er nog een voor de Calypsotitel die hij eveneens binnensleepte. "Ik heb bijna duizend florin op mijn neus, moet je weten. Ik heb zowat de duurste brillen uit de hele winkel uitgezocht!"

Phillips is 29 jaar oud, een Arubaan in hart en nieren (*"Aruba will always be my home"*). Hij staat op het punt door te breken op de internationale hitparades met zijn fantastische nummer *Saca e Boem*, een song met een voorgeschiedenis. "Het nummer is afkomstig uit Dominica; ik heb het gehoord, herschreven; eigenlijk een nieuwe compositie van gemaakt. Ik had het in mei vorig jaar al klaar, maar heb afgewacht. Ik had toen namelijk een grote hit en je moet jezelf niet in de wielen rijden. Met kerstmis heb ik *Saca e Boem* op CD uitgebracht: iedereen is er wild van. De CD is een soort *We are the World*: een kinderkoortje, allerlei mensen die om de beurt zingen en verschillende soorten muziek: tumba's, calypso's, ballades en Saca e Boem natuurlijk.

Sac'e Boem (*Saca e Boem* voluit) gaat over een gezellige zondagmiddag, als iedereen bij elkaar is en wat danst, muziek maakt, eet en drinkt. Toen het nummer de eerste keer gespeeld werd, stonden er wat meisjes bij Claudius op het podium mee te swingen. Als ingeving riep Phillips ineens: *Hit the floor* en alle meisjes stortten zich spontaan tegen de grond. Dat was een soort 'oerboem' dus.

Als klein jongetje wilde Claudius piloot worden, maar hij besefte al snel dat daar weinig kans voor was: "Wij waren echt arm, mijn moeder heeft ons zessen (vijf jongens en een meisje) alleen op moeten voeden; zij werkte als dienstmeisje bij een familie op de Colony om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Geld voor een dure opleiding was er dus niet. Na de (Abraham de Veer) Mavo dacht ik eraan om de MAO (in Nederland de MEAO) te gaan doen, maar in de schoolbanken zitten is eigenlijk niks voor mij. Ik moet bewegen."

PIANO

Zondagochtend in de kerk: in het auditorium naast de kerk stond een piano.... Claudius, een jaar of zes oud, was meestal gedurende de kerkdienst op de prachtig glimmend zwarte piano die in het auditorium stond aan het spelen. Aan het einde van de dienst sloop hij dan weer terug naast zijn moeder: "Zij deed dan net alsof ze niet gemerkt had dat ik weg was geweest."

Op zijn zestiende jaar kreeg Claudius zijn eerste eigen piano... toen realiseerde hij zich dat daarin zijn toekomst lag. Zonder les, noten lezen of enig onderricht leerde Phillips pianospelen en zingen. Een natuurtalent. En op zijn negentiende, in 1983, werd hij tweede bij het OTI-festival in Washington, waar hij voor Nederland uitkwam. De Antillen (toen nog) stonden op hun kop. Zo trots. Daarna heeft hij het Caribbean Broadcasting Festival CBU gewonnen; het Curaçao International Songfestival. Claudius is al tien jaar achter elkaar Calypso King van Aruba: "Ik wil nou graag eens een opvolger zien..."

Geen drugs, geen drank, geen sigaretten, religieus, en gek op zijn moeder. Is Claudius *'for real'*? "O ja, ik ben een doordrammer, koppig. Het moet zoals ik het wil. Ik heb ook goede kanten, hoor, ik ben sociaal bewogen, doe veel voor gehandicapten, ouden van dagen en kindertehuis Casa Cuna. De opbrengst van mijn CD bijvoorbeeld gaat naar een liefdadige instelling."

"Vroeger had ik als droom dat ik voor een stampvol Lago Sportpark optrad met een band met violen en drums, en dat ik als een koning voor de mensenmenigte stond.... Die droom is nu waarheid geworden."

Claudius neemt afscheid, staat op, zet zijn dure bril op zijn neus en duikt onder de deurpost door. *"Aaaah Claudius, con ta? Con cos ta cu bo boem?"*, klinkt het op straat.

Heleen Bongers